

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและโครงสร้างประชากร

กับการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากองประเทศไทย

Economic Factors and Demographic Structure Affecting

Personal Income Tax Collection in Thailand

ผลิต ศรีพิลาส^{1*} และ บุญธรรม ราชรัตน์²

¹สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Salin Sripilas^{1*} and Boontham Racharak²

E-mail: salin.sri@hotmail.com¹, thamracharak@gmail.com²

¹Department of Economics, Faculty of Economics, Ramkhamhaeng University, Thailand

²Faculty of Economics, Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author

Received : March 26, 2019 / Revised : April 24, 2019 / Accepted : April 24, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและโครงสร้างประชากรที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากองประเทศไทย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวและมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนอกภาคเกษตรกรรม และโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย (aged society) ซึ่งศึกษาผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลระหว่างปีภาษีของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2559 ทั้ง 76 จังหวัด ที่มีข้อมูลในลักษณะ Panel Data ใช้วิธีการสร้างแบบจำลองในรูปสมการถดถอยเชิงข้อน (multiple regression model) ทำการประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--OLS) ในรูปแบบ Cross-Section Fixed ด้วยโปรแกรม Eviews

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว และมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนอกภาคเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้จากการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก

คำสำคัญ: ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก; ปัจจัยทางเศรษฐกิจ; โครงสร้างประชากร;

Therefore, the Revenue Department should review the policy on income tax exemptions for income earned for people who live in Thailand and are not less than sixty-five years old in the tax year as progressive taxation collection. The three independent variables could explain the revenue from personal income tax collection of Thailand at 99.31 percent.

Keywords: Personal Income Tax Collection; Economic Factors; Demographic Structure;

บทนำ

การพัฒนาประเทศภายใต้การบริหารของรัฐบาลในด้านต่าง ๆ รัฐบาลจำเป็นต้องวางแผนหารายได้เพื่อใช้ในกิจการที่เป็นส่วนรวม ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ การบริการทางสังคม ในทุกด้าน ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจและการขยายฐานการผลิตและบริการด้วยการสร้างความร่วมมือกับมิติรัฐ เท่านี้ แหล่งรายได้รัฐบาลที่สำคัญคือ รายได้จากการภาษีอากรที่จัดเก็บโดย 3 กรมในสังกัดกระทรวงการคลัง ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพาณิช กรมศุลกากร ทั้งนี้ มากกว่าร้อยละ 60 เป็นรายได้จากการภาษีอากรจากกรมสรรพากร เมื่อพิจารณาผลการจัดเก็บภาษีอากรประเภทต่าง ๆ ของกรมสรรพากร ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2560 พบว่า ส่วนใหญ่รายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรมีแนวโน้มจัดเก็บเพิ่มสูงขึ้น ทุกปี โดยรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2560 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 40.40 เป็นภาษีทางอ้อม (ภาษีมูลค่าเพิ่ม) ขณะเดียวกันรายได้จากการจัดเก็บภาษีทางตรง ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้ในดิบบุคคลก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน ทั้งนี้ปี พ.ศ. 2545-2560 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 17.07 เป็นรายได้จากการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งแนวโน้มการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากบุคคลธรรมดา หรือจากหน่วยภาครัฐที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด โดยเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมาตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องมีสถานะอย่างหนึ่งอย่างใด กล่าวคือ บุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วน สามัญหรือคณะบุคคลที่มิใช่บุคคล ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี กองรถกีฬาที่ยังไม่ได้แบ่ง และวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล (กรมสรรพากร, 2560)

ในปี พ.ศ. 2560 ประเทศไทยมีกำลังแรงงานรวมประมาณ 38,643.5 ล้านคน โดยเป็นผู้ที่มีงานทำประมาณ 38,037.3 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 98.43 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2561) แต่ทั้งนี้ประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย โดยการศึกษาโครงสร้างทางประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยเป็นการศึกษาการมีประชากรอายุ 60 ปี คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้การเพิ่มจำนวนประชากรอายุ 60 ขึ้นไปเกือบทั่วของประเทศไทยใช้เวลาเพียง 22 ปี โดยประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมีร้อยละ 7.81 ในปี พ.ศ. 2537 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.72 ในปี พ.ศ. 2559

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว และมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนอกจากภาคเกษตรกรรม และโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย (aged society) ที่คำนวณจากสัดส่วนของประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปต่อประชากรทั้งหมดกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดा ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ที่จัดเก็บจากการสรรพากร โดยผู้วิจัยเลือกผลการจัดเก็บรายได้ ของรัฐบาลตามปีปฏิทิน (1 มกราคม-31 ธันวาคม) หรือปีภาษี ระหว่างปีภาษี พ.ศ. 2550-2559 รวมเป็นระยะเวลา 10 ปีภาษี โดยในแต่ละปีภาษีจะนำเสนอข้อมูลรายจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด (ยกเว้นจังหวัดเป็นการเนื่องจากข้อมูลการจัดเก็บรายได้ไม่ครบทั้ง 10 ปีภาษี เพราะจังหวัดเป็นการตั้งขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2554 ตามพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดเป็นการ พ.ศ. 2554) รวมจำนวนข้อมูลในการศึกษาทั้งสิ้น 760 รายการ

การบททวนวรรณกรรม

ผู้ศึกษาสามารถสังเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีสำหรับกำหนดตัวแปรในการศึกษาเพื่อให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

Musgrave and Musgrave (1989, p. 216) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดเก็บภาษีอากรที่ดี และแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างประชากร สรุปได้ว่า เป็นแนวคิดที่สะท้อนถึงความเสมอภาคและความเป็นธรรมในการเสียภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร นอกจากนั้นยังสะท้อนถึงการบริหารจัดการรายได้ ของภาครัฐที่มาจากการเก็บภาษีอากร ทั้งนี้ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานี้เป็นภาษีทางตรงที่เรียกเก็บจากฐานรายได้ หรือเงินได้บุคคลธรรมดานี้จากการทำงานของประชากรซึ่งเป็นผู้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นเอง ดังนั้น หากโครงสร้างประชากรของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัย (aged society) อันหมายถึง สัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลง แต่สัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น (บุญธรรม ราชรักษ์, 2552, หน้า 29-34) โดยตัวแปร สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศไทยในการศึกษาครั้งนี้ คือ “สัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งหมด” เนื่องจากการบททวนวรรณกรรม พบร่วม รายได้ที่ต้องเสียภาษีเฉลี่ยและภาษีเงินได้ของประชากรจะลดลงเมื่อประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัย (aged society) ก็จะทำให้รายได้จากการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้นลดลง

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2552, หน้า 187-191) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า และสุนทร ราชวงศ์ศึก (2557, หน้า 169-172) ได้อธิบายเกี่ยวกับภาษีกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และแนวคิดเกี่ยวกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สรุปได้ว่า แนวคิดทั้งสามมีส่วนเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานี้เป็นภาษีทางตรงชนิดหนึ่งที่เรียกเก็บจากฐานรายได้หรือเงินได้บุคคลธรรมดานี้ ซึ่งเป็นเครื่องวัดความสามารถในการเสียภาษีของบุคคลตามหลักความสามารถในการเสียภาษีอากร โดยการจัดเก็บภาษีตามหลักความสามารถในการเสียภาษีเป็นส่วนหนึ่งของการจัดเก็บภาษีตามหลักความเป็นธรรม ทางภาษีอากรอันนับเป็นฐานรากฐานที่สำคัญที่สุดของระบบภาษีอากรที่ดี เมื่อภาครัฐมีรายได้จากการจัดเก็บ

วารสารวิชาการ นักบัณฑิตวิทยาลัย

Ramkhamhaeng University Journal: The Graduate School

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2562 Vol. 2 No.2 May-August 2019

ISSN 2651-1673 (Print) ISSN 2672-9210 (Online)

www.rujogs.ru.ac.th

วัตถุประสงค์

เพื่อการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ในสาขาวิชารัฐศาสตร์ มนุษยศาสตร์ นิติศาสตร์

เศรษฐศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สื่อสารมวลชน บริหารธุรกิจ และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

กำหนดการเผยแพร่

วารสารราย 4 เดือน จัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน / ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม / ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - ธันวาคม

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญชาล ทองประยูร
บรรณาธิการบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สืบพงษ์ ปราบใหญ่
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้เชิญมา

อาจารย์ ดร. บุศรา นิยมเวช
กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ สุขสำราญ

รองศาสตราจารย์ ดร. สันทนา สุชาครัตน์

รองศาสตราจารย์ ดร. ไวยยศ ไพบูลย์ศิริธรรม

รองศาสตราจารย์ ดร. สรสิทธิ์ ออมราภิชัยศักดิ์

รองศาสตราจารย์ ดร. สัญญา เคนากุน

รองศาสตราจารย์ ดร. บุษบา สุรีธร

รองศาสตราจารย์วุฒิ へのานวนสุขุม

รองศาสตราจารย์ ดร. รสชงพร โภมลสิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พลิษฐ์ ณัฏฐ์ประเสริฐ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณา ทองขา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษยา วงศ์วัลติกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ เคนพันค่อ

อาจารย์ ดร. บงกช ทองเยี้ยม

พระปลัดสมชาย ปโยโค, ดร.

นายโชคดี รักทอง

นางน้ำฟึ้ง ปุรณะสุคนธ

อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

คณบดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิชาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

มหาวิทยาลัยวงศ์สิติกุล

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

255/24 หมู่บ้านสัมมากร ช.รามคำแหง 110 เขตสะพานสูง

กรุงเทพมหานคร 10240

ผู้จัดการ

นายธรรมกิจธิ์ เต็มสังข์

สถานที่ติดต่อ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาคารท่าชัย ชั้น 3 หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

ว่าที่ ร.ต. เดวิช โสกานปญามา โทร. 02-310-8557, 097-145-4411, 081-823-2277

Website: <http://www.rujogs.ru.ac.th>, E-mail: rujogs@rumail.ru.ac.th

*ข้อความและบทความในวารสารรามคำแหง ฉบับบัณฑิตวิทยาลัย เป็นแนวคิดของผู้เขียน มิใช่ความเห็นของคณะกรรมการ
และมิใช่ความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**กองบรรณาธิการไม่ส่วนสืบที่การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มาเชิงวิชาการ